

J e g y z ő k ö n y v

az **Országos Kisebbségi Bizottság**

2009. január 30-án, pénteken, 11.00 órakor

az Oktatási és Kulturális Minisztérium

(Budapest V. Szalay utca 10-14.)

275. számú tárgyalójában megtartott üléséről

Napirend:

1. A nemzetiségi nevelési, oktatási feladatokhoz nyújtott kiegészítő támogatás igénylésének, döntési rendszerének, folyósításának, elszámolásának és ellenőrzésének részletes szabályairól szóló OKM-rendelet tervezete
Előadó: Simon Istvánné főosztályvezető (OKM)
2. Tankönyvjóváhagyás
Előadó: Magyar Zita osztályvezető (OH)
3. Egyebek
Előadó: dr. Frank Gábor elnök

Elnököl:

Dr. Frank Gábor, a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezetők:

Prin Andrea és Soós Ferenc (Magyar Gyorsírók és Gépírók Országos Szövetségének beszédgyorsíró szolgálata)

Az ülés résztvevői

Az Országos Kisebbségi Bizottság részéről:

Dr. Frank Gábor (Magyarországi Németek Országos Önkormányzata) elnök
Choli Daróczi József (Országos Cigány Önkormányzat)
Kállay Attiláné (Országos Szlovén Önkormányzat)
Kjoszeva Szvetla (Országos Bolgár Önkormányzat)
Dr. Lásztity Jovánka (Szerb Országos Önkormányzat)
Dr. Rónayné Slaba Ewa (Országos Lengyel Önkormányzat)
Dr. Szabó Kálmánné Caruha Vangelio (Görög Országos Önkormányzat)
Szilcer Olga (Országos Ruszin Önkormányzat)

Állandó meghívottak:

Paulik Antal főigazgató-helyettes (Miniszterelnöki Hivatal, Nemzeti és Etnikai
Kisebbségi Főosztály)
Simon Istvánné főosztályvezető (Oktatási és Kulturális Minisztérium)
Horváth Ágnes OKB-titkár (Oktatási és Kulturális Minisztérium)

Meghívott napirendi előadók és vendégek:

Kraszlán István osztályvezető (Oktatási és Kulturális Minisztérium)
Magyar Zita osztályvezető (Oktatási Hivatal Tankönyvosztály)

(Az ülés kezdetének időpontja: 10 óra 58 perc)

DR. FRANK GÁBOR, a bizottság elnöke (a továbbiakban ELNÖK): Tisztelt Bizottság! Nagy szeretettel köszöntök mindenkit. Külön szeretettel a bizottság tagjait, Magyar Zita osztályvezető asszonyt, főosztályvezető-helyettes urat, valamint Ágnes titkár asszonyt, nem elmulasztva természetesen a Miniszterelnöki Hivataltól Paulik Antal urat.

A kiküldött napirendi pontokat, a hozzájuk kapcsolódó anyagokat, gondolom, mindenki megkapta. A javaslatom az, mivel az osztályvezető asszonynak az egyik értekezletről a másikra kell mennie, ezért javaslom, hogy a tankönyvjóváahagyást vegyük az első helyre, ha ezzel egyetértünk.

Az „egyebek” között lesz Paulik Antal úrnak mondandója, és én szeretnék egy kérdéssel kapcsolatban hozzászólni.

Elfogadjuk-e így a napirendet? *(Egyhangú egyetértés.)* Köszönöm szépen, igen.

A tankönyvjóváahagyás kapcsán rögtön át is adom a szót osztályvezető asszonynak.

MAGYAR ZITA: Köszönöm szépen, elnök úr. Mint a bizottság láthatja az Ágnes által kiküldött anyagból, egy görög nyelvű könyvről van szó, amely már kéziratként jóváahagyást kapott, és jelenleg az imprimatúrás változata volt bent.

A referens kolléganő átküldte a görög szakértő véleményét, a technológiaiét nem. Itt van nálam, amennyiben kívánja a bizottság látni, de egyébként egyértelműen támogató a technológiai szakértő véleménye is. Így tehát kérdezem, hogy ezt a KHF/219/2009-es iktatószámú görög olvasókönyvet támogatja-e a bizottság, amennyiben külön-külön dönt a bizottság a könyvekről.

ELNÖK: Egyenként haladjunk a könyvekkel, úgyhogy akkor ezt a kérdést föl is teszem Vanginak.

DR. SZABÓ KÁLMÁNNÉ CARUHA VANGELIO: A könyvet egy kolléganő írta, odaadtam egy görög tanárnőnek is, aki most új, szeptembertől van nálunk vendégtanárként, hogy nézze meg, mert éppen ezt a korosztályt is tanítja. Megnézte, ki is javította menet közben, amilyen észrevételei voltak. Alá is írta, majd odaadom a Croaticának.

Nagyon szép a könyv, tartalmilag is nagyon jó, és a képek és a szövegek aránya is nagyon jó. Ezt mi CD-vel együtt szeretnénk, mert régebben is mondtuk, hogy ez szükséges. Úgyhogy azt szeretnénk, ha hanganyag is lenne hozzá a könyv anyagából, mert van egy függelék a végén, olvasmányokat tartalmaz, és azokat szeretnénk majd hang formájában is hozzátenni.

Javaslom, hogy a könyv minél előbb jelenjen meg, mert nagyon hiányzik.

ELNÖK: Köszönjük szépen. A bizottság véleményét kérem szépen. *(Egyhangú egyetértés.)* A bizottság egyhangúlag támogatja, köszönjük szépen. (1/2009.(01.30.) számú határozat.)

MAGYAR ZITA: Egy kérdésem hadd legyen a bizottsághoz. Ez a könyv kéziratként már volt itt, most imprimatúraként van itt. Kívánja-e a bizottság, hogy majd a kész könyvet újból idehozzuk? Mert ott már csak technológiai szakértő fogja megnézni, ha ő rendben találja, akkor mehet a könyv. Egyetért-e a bizottság azzal, hogy ezt akkor már nem hoznánk még egyszer ide a bizottság elé?

ELNÖK: Igen, egyetértünk; gondolom, a többiek is. *(Nincs ellenvetés.)*

MAGYAR ZITA: Jó, köszönöm szépen.
Akkor most a szlovák tankönyvek következnek.

ELNÖK: Alelnök asszony nem tudott eljönni a mai ülésre, de részletes véleményt küldött a szlovák könyvekkel kapcsolatban.

Az első egy hetedikes biológiakönyv, amit a referens feltétellel támogat, a hibák kijavítását mindenképpen szükségszerűnek tartja. Amint leírja – s ahogy korábban megállapodtunk –, a hibák kijavítása a Tankönyvkiadó feladata. Azt írja Medvegy Pálné, hogy „a felelősség a kiadót, nem pedig az OKB-t, annak referensét, illetve az Oktatási Hivatalt terheli”, neki kell gondoskodnia a hibák kijavításáról úgy, ahogy az történni is szokott. A Nemzeti Tankönyvkiadó egyébként egyeztetni szokott a lektorral és a bírálóval.

A referens tehát feltétellel, a hibák kijavítása után támogatja a megjelenést. Ki ért ezzel egyet? *(Egyhangú egyetértés.)* Megállapítom, hogy a bizottság egyhangúlag támogatja a referens javaslatát. (2/2009.(01.30.) számú határozat.)

Az 5815-ös számú biológia munkafüzethez is van hibajegyzék csatolva. A kolléganő szintén feltétellel támogatja. Ki ért ezzel egyet? *(Egyhangú egyetértés.)* A bizottság egyhangúlag egyetért a referens javaslatával. (3/2009.(01.30.) számú határozat.)

A következő az 5817-es számú történelemkönyv. A szakértő szerint „a fordító kiváló munkát végzett”, csupán elütésből adódó hibák vannak benne, de ezt a kiadóval egyeztetni. A referens feltétellel támogatja a megjelenést. Ki ért ezzel egyet? *(Egyhangú egyetértés.)* A bizottság egyhangúlag egyetért a referens javaslatával. (4/2009/(01.30.) számú határozat.)

A következő az 5812-es számú hetedikes történelemkönyv, melynek Helméczy Mátyás a szerzője. Osztályvezető asszony!

MAGYAR ZITA: Alelnök asszony azt kérte, nézzünk utána, hogy az egyes tankönyveknek van-e érvényes engedélyszámuk. Nos, ennek a könyvnek nincs. Az előző ülésen az volt a bizottság álláspontja, hogy a kiadó ne csak a szakértők által feltárt hibákat, hanem a magyar nyelvű érvényes engedélyszámú könyvvel való egyezést is vegye javításba. Helméczy Mátyásnak ez a könyve jelenleg tankönyvi nyilvánítás alatt van és még nincs érvényes engedélyszáma.

ELNÖK: A szakértő azt írta, hogy „a magyar szövegtől eltérően nincsenek félkövéren kiemelve a fontos részek” az imprimatúrában.

MAGYAR ZITA: Ez alapján azt javasoljuk, hogy a bizottság feltétellel támogassa, s mi azt fogjuk beírni, hogy a szakértők által feltárt hibák javításával, valamint a magyar nyelvű érvényes engedélyszámú tankönyvnek megfelelő átdolgozással.

ELNÖK: Ki ért ezzel egyet? *(Egyhangú egyetértés.)* A bizottság egyhangúlag egyetért a fenti javaslattal. (5/2009.(01.30.) számú határozat.)

Az 5813-as számú matematikakönyv következik. A szakértő egy kilenc és fél oldalas hibajegyzéket mellékel. Azt írja a referens, hogy „az értékelőlap alapján nem szerezhetünk tudomást a könyv fordítójáról”. A kilenc és fél oldalas hibajegyzék elgondolkodtató. A kiadó felelősségébe utaljuk a hibák kijavítását. A fordító személye nyilvánvalóan ki fog derülni.

MAGYAR ZITA: A könyvben nyilván benne van, csak az értékelőlapra nem került fel.

ELNÖK: Tehát a feltétellel támogatást elfogadjuk-e? *(Egyhangú egyetértés.)* Köszönöm szépen, egyhangúlag igen. (6/2009.(01.30.) számú határozat.)

Az utolsó szlovák könyv következik, az 5816-os iktatószámú Száray Miklós-féle Történelem II.; ez tulajdonképpen a 10. évfolyam számára szól, ez a megjelölés vitatéma volt itt a bizottságon belül. Ez tehát annak a sorozatnak, amelyet Száray Miklós írt Kaposi Miklóssal együtt, a II. része. A szakértő javasolja. Egyébként két és fél oldalas hibajegyzéket sorolt fel az értékelőlap, és szintén feltétellel javasolja Medvegy Zsuzsa. Úgyhogy elég terjedelmes a hibajegyzék.

Ezzel egyetértünk-e így, hogy feltétellel támogatja? *(Egyhangú egyetértés.)* Köszönöm szépen. (7/2009.(01.30.) számú határozat.)

Ezzel ennek a végére értünk.

Ugyancsak a tankönyvtémához kapcsolódik a tankönyvpályázattal kapcsolatos tájékoztatás. Ehhez is kaptunk anyagot a meghívóval együtt. Nem tudom, ezzel kapcsolatban tetszik-e tudni valamit mondani.

MAGYAR ZITA: Nem, ez nem hozzánk tartozik.

ELNÖK: Ez a fordítandó tankönyvek listája, tehát az a prioritási lista, ez a 2. számú melléklet, illetve a fejlesztendő oktatási programok.

Jovánka most éppen nincs itt, de rendszeresen fölteszi ezt a kérdést, hogy mikor jelennek meg a tankönyvpályázatok, hogy lehessen tovább dolgozni. Néhány évvel ezelőtt azt a tájékoztatást kaptuk, hogy ősszel – azóta többször lehullottak a falevelek. De tudom, hogy ez nem itt a főosztályon múlik; valakin biztosan múlik. Lényeg az, hogy ezek a programok itt vannak. Nem tudom, mi legyen ezzel kapcsolatban az eljárás. *(Jelzésre:)* Rendben van, az „egyebekben” beszéljünk erről.

KRASZLÁN ISTVÁN: Azért néhány szót szólnék arról a listáról. Arról nem kell dönteni, ez tájékoztatásul kerül az OKB elé.

ELNÖK: Szvetla?

KJOSZEVA SZVETLA: Nem tudom, a 2. osztályos bolgár tankönyv hogyan kerülhetett oda, biztosan valamilyen lista alapján, de nincs még elsős tankönyv sem, úgyhogy nem értem, miért kezdődik a másodikkal.

KRASZLÁN ISTVÁN: Természetesen végig kell nézni, ezért jött ide tájékoztatásul. Tehát érdemes erről beszélni majd az „egyebek” között.

ELNÖK: Most akkor áttérünk az elsőként jelzett napirendi pontra, ezzel megvárjuk a főosztályvezető asszonyt.

Erről a listáról ne beszéljünk addig is?

KRASZLÁN ISTVÁN: Mondanék egy-két szót ezzel a listával kapcsolatban addig is.

Egyrészt román részről Orosz Ibolya többször kérte, hogy beszéljünk ezekről a listákról, melyek azok a tananyagok, amelyek a pályázaton elvileg megjelenhetnek. Nagyjából-egészében ezekre tettünk javaslatot. Ez természetesen nem egy végleges lista. Ibolyával beszéltem, nekik is vannak ellenvetéseik.

Azt kérem mindenkitől, hogy a jövő héten szerdán lesz egy végső egyeztetés ezzel kapcsolatban, jó lenne, hogy ha valakinek valamilyen problémája van ezekkel a listákkal, akkor ezt addig jelezze felénk, vagy beszéljünk róla, mert jövő héten szerdán már élesben

megy a dolog. Elvileg jövő szerdán véglegesítjük ezt az anyagot, és azt követően végre el tud már indulni már a pályázat maga. Fölvívom erre mindenkinek a figyelmét. *(Simon Istvánné megérkezik a terembe.)*

Egyelőre a pályázatról és az eljárásról nem tudunk tájékoztatást nyújtani, hiszen az előkészítés fázisában erre nincs lehetőségünk. Azonban talán két hét múlva társadalmi vitára kerül, ami azt jelenti, hogy a Nemzeti Fejlesztési Ügynökség honlapján közzéteszik a pályázati kiírást, attól kezdve nyilvános lesz. A főosztályunk azt tervezi, hogy abban a pillanatban, amint nyilvános lesz, egy egyeztetést fogunk összehívni a részletek megbeszélése végett, elsősorban az országos kisebbségi önkormányzatokkal, és majd meglátjuk, hogy még milyen körben, ezt még nem beszéltünk végig. De mindenképpen egy meglehetősen összpontosított közös munkára lesz szükség ahhoz, hogy sikeres legyen ez a pályázat, és le tudjuk bonyolítani.

Ebben a pillanatban tehát azt kérem mindenkitől, hogy tekintsék át a saját kisebbségükre vonatkozó címeteket, és ha valamilyen problémájuk van, akkor azt legkésőbb hétfőn, mondjuk, a munkaidő végéig jelezzék felénk, ha valamiben változtatást kérnének, mert azt most még meg tudjuk tenni a társadalmi vita előtt, és talán az volna a szerencsés, ha nem a társadalmi vita során kellene módosítani. A társadalmi vita – nagyon röviden – azt jelenti, hogy ha megalapozott észrevételek érkeznek bárkitől, országos önkormányzat, szervezet, intézmény, bárki részéről, akkor lehetőség van még annak módosítására, azt követően pedig a pályázat kiírásra kerül.

Nagyon röviden ennyit szerettem volna erről elmondani.

ELNÖK: A február 2-ai hétfőről van szó?

KRASZLÁN ISTVÁN: Én azt kérném, mert hogy szerdáig mi ezt érvényesíteni tudjuk, ahhoz nekem a megbeszélés előtt erről tudnom kell. Tehát 2-án a munkaidő végéig jusson el, hogy kedden még nekünk is legyen egy kis időnk, hogy dolgozhassunk rajta.

DR. SZABÓ KÁLMÁNNÉ CARUHA VANGELIO: Én azért megkérdeznék valamit. Nekünk itt van a 7-8. osztályos tankönyvünk, ez már egyszer ki volt írva, meg is nyerte a pályázatot annak idején az egyik kolléganőnk, de még nem írta meg a kéziratot. És most látom, hogy újra ki lesz írva. Ez most egy újabb kiírás, vagy pedig...?

KRASZLÁN ISTVÁN: Ez probléma, mert ha már megvan, akkor nem írhatjuk ki.

DR. SZABÓ KÁLMÁNNÉ CARUHA VANGELIO: Igen, de ki van írva itt újra. Ezért kérdezem, mert akkor ez probléma. Mert egyszer, amikor az 5-6. osztályos volt, ami most jelenik meg, ugyanakkor nyerte meg a pályázatot.

ELNÖK: De akkor azt be lehet nyújtani, ha megvan az a kézirat, nem?

KRASZLÁN ISTVÁN: Arra megbízást kapott?

DR. SZABÓ KÁLMÁNNÉ CARUHA VANGELIO: Igen.

KRASZLÁN ISTVÁN: Akkor más a helyzet.

DR. SZABÓ KÁLMÁNNÉ CARUHA VANGELIO: Igen, mert megbízást kapott annak idején a kolléganő, de nincs még készen, és most látjuk, hogy ki van írva.

KRASZLÁN ISTVÁN: Ha nincs kész, akkor ezt kell benyújtani, mert csak ezen a pályázaton lehet nemzetiségi tankönyveket fejleszteni a jövőben. Tehát nem lesz rá más lehetőség.

DR. SZABÓ KÁLMÁNNÉ CARUHA VANGELIO: És ha egy másik valaki pályázik, hogy ezt megírja, akkor megírhatja?

KRASZLÁN ISTVÁN: Persze, erről szól a pályázat.

DR. SZABÓ KÁLMÁNNÉ CARUHA VANGELIO: Mert nekünk fontos, hogy megjelenjen, nekem mindegy, hogy melyikük írja, csak legyen meg a 7-8. osztályos is.

KRASZLÁN ISTVÁN: Az legyen nyilvánvaló, Vangi, hogy pályázni bárki pályázhat, tehát aki megfelel a feltételeknek, de az biztos, hogy egy nyertes pályázat lesz, tehát egyvalaki írhatja meg véglegesen.

DR. SZABÓ KÁLMÁNNÉ CARUHA VANGELIO: És akkor elévül az, amit Mária a mai napig sem írt meg.

ELNÖK: Szvetla, akartál valamit mondani?

KJOSZEVA SZVETLA: Igen, hogy mire is szól ez a pályázat: szinopszisra vagy kész könyvre?

KRASZLÁN ISTVÁN: Erről szól majd az a megbeszélés, amikor össze tudunk ülni.

ELNÖK: Tehát a részletekről akkor tudunk beszélni. Ez egy elvi dolog, illetve úgy elvi, hogy megjelenik a pályázat, és most itt van ez a lista, amivel kapcsolatos hozzászólásokat, észrevételeket február 2-án, hétfőn estig tegyük meg. A részletekre pedig a későbbiekben kerül sor.

SIMON ISTVÁNNÉ: A tankönyvfejlesztési programunk aktualizálása a fontos. A kiírandó pályázat mellékletét képezi a tankönyvfejlesztési program, és az a cél, hogy az az egyes közösségek akaratának megfelelően legyen benne a mellékletben. Ahogy a kollégám is elmondta, a pályázatról csak akkor lehet érdemben vitatkozni és véleményt nyilvánítani, miután társadalmi vitára megjelent. Most csak a függelékről tudunk beszélni, arról, hogy az megfeleljen az egyes közösségek igényeinek, és ne legyen benne például olyan, ami egyszer már ki lett fejlesztve. A pályázat megjelenése és társadalmi vitára kerülése után viszont már mindent meg tudunk beszélni. Ezek a szabályai az európai uniós pályázatoknak. Most az a lényeg, hogy a függelék legyen pontos. Ebben a fázisban nem tudunk többet mondani a pályázatról.

ELNÖK: Tehát február 2-ig véleményt kell nyilvánítani arról, hogy ezek a címek megfelelnek-e az illető nemzetiség igényeinek.

SIMON ISTVÁNNÉ: Ezt két éven belül realizálni kell, s ehhez kell igazítani a szakmai kapacitást. Ez egyébként sokkal nagyobb összegekkel folytatódni fog 2013-ig, az uniós költségvetési ciklus végéig úgy, hogy – reményeink szerint – egy éven belül új pályázat kerül kiírásra.

KJOSZEVA SZVETLA: Milyen formában kell reagálni hétfőig?

SIMON ISTVÁNNÉ: Vagy e-mailen, vagy Kerner Annával kell egyeztetni. Mi nagyon reméljük, hogy beindul ez a program, és nemcsak oktatási segédletek fejlesztése lehet benne, hanem gondolkodni lehet a nemzetiségi oktatás megújításán is, és lehetőség lesz új oktatócsomagok, más pedagógiai eszközök kidolgozására, esetleg innovációra vagy pedagógus-továbbképzésre. Elég sok mindent lehet majd belegondolni, bár lehet, hogy nem az első két évben, hanem a tapasztalatok alapján a következő időszakban. Véleményem szerint ennek lesz majd értelme.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kíván-e még valaki ehhez hozzászólni? *(Nincs jelentkező.)*

Következő napirendi pontunk a nemzetiségi nevelési, oktatási feladatokhoz nyújtott kiegészítő támogatás igénylésének, döntési rendszerének, folyósításának, elszámolásának és ellenőrzésének részletes szabályairól szóló OKM-rendelet tervezete. Előadó a főosztályvezető asszony. A rendelettervezet szövege mindenki számára ismeretes. Öné a szó.

SIMON ISTVÁNNÉ: A rendeletalkotással kapcsolatos elismerés oroszlánrésze Kraszlán István kollégámé, aki nemcsak a kimunkálásban vett részt tevőlegesen, hanem a lebonyolításban is.

Jó, hogy van ez a költségvetési törvényben elkülönített keret, s az is jó, hogy a jelenlegi nehéz gazdasági helyzet ellenére ez az összeg nem csökken, továbbra is 1 milliárd 100 millió forint. Sok feladatunk lesz az idén, rengetegbe fog kerülni az önkormányzatok számára a tankönyvrendelés, ugyanis a tankönyvek zöménél lejár a hároméves periódus. Amelyeknél még nem jár le, azok természetesen továbbra is az iskolák használatában maradnak. Azt szeretnénk, hogy az iskolák ezután ne három, hanem négy évig használják ezeket a tankönyveket, ezek ugyanis egyre jobb minőségűek, és egyre inkább megfelelnek a tartós tankönyvi követelményeknek.

Két új eleme van a rendeletnek. Néhány nemzetiség esetében beindult a kétnyelvű oktatás. Mivel azonban az önkormányzatok sincsenek túl jó anyagi helyzetben, az szerepel a rendelettervezetben, hogy azok a kétnyelvű oktatásra áttért intézmények, amelyek eddig a tanévig eljutottak legalább a második évfolyamig, kiemelt támogatásban részesülhessenek. Terveink szerint az elérhető maximális támogatás az intézmény költségvetésének a 80 százaléka lehet. Hangsúlyozom, hogy ez az elérhető maximális támogatás, mert mindig a beérkező igényektől és a rendelkezésre álló kerettől függ, hogy ez milyen szinten realizálódik. Ilyen iskolájuk a németeknek és a horvátoknak van. Valamint a szlovéneknek, de a szlovén intézmények a kétoldalú vegyes bizottság döntése alapján eddig is kiemelt támogatásban részesültek. A szlovén intézmények ezután nem kivételezett helyzetben lesznek, hanem az ő támogatásuk is meg fog felelni az általános követelményeknek, amely követelmények alapján a kiemelt támogatást a többi nemzetiség is meg tudja kapni.

A másik elem nem annyira örvendetes, ugyanis a rendelettervezet szerint a támogatás mértékének a megállapítása az intézmény 2008. évi költségvetésének a bázisán történik, mínusz a tizenharmadik havi bér. Ez azért van így, mert a tizenharmadik havi bért egy másik csatornán kapják meg a pedagógusok, mégpedig – mint bizonyára mindenki tudja – 180 ezer forintig automatikusan, afölött pedig havonta 15 ezer forintot. A tizenharmadik havi bér ilyenformán nem terheli az intézmények költségvetését. Ezzel összefüggésben az önkormányzatok, illetve az intézmények alaptámogatása – tehát az alap normatíva és a nemzetiségi normatíva – a tizenharmadik havi bér mértékével csökken. Az eddigi támogatás szinten tartását csak úgy tudjuk megoldani, ha ezt a megkötést is alkalmazzuk. Egyébiránt a pénz így is, úgy is annyi, amennyi. Ha egy másik bázison állapítanánk meg a támogatást,

akkor legfeljebb azt mondanánk, hogy nem 90, hanem csak 80 százalékra tudjuk kiegészíteni, mert a pénz mennyisége adott.

Fontos az intézmények működésének a kiegészítő támogatása, ez kiemelt feladat, és fontos a tankönyvellátás biztosítása is, ez is kiemelt feladat.

S aztán van még egy eleme, ami nem új: beruházás támogatása, ez pedig a kétoldalú vegyes bizottságok ajánlásai alapján a békéscsabai szlovák iskolának a 60 millióval való támogatása.

Ennyi. A részleteket illetően pedig Kraszlán István rendelkezésre áll. A szakmapolitikai egyeztetésen túl van a rendelettervezet, és átment azon. Ez azt jelenti, hogy a Pénzügyminisztérium, az Önkormányzati Minisztérium, illetve az IRM nem tett észrevételt a jelenlegi tervvel kapcsolatban. Természetesen a belső fórumokon is túl van, mert az államtitkári értekezlet és a miniszteri értekezlet is elfogadta már ezt.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Kérem a hozzászólásokat, amennyiben vannak. Ewa?

DR. RÓNAYNÉ SLABA EWA: Számomra nem teljesen világos, hogy ez ránk is vonatkozik-e. *(Dr. Lásztity Jovánka megérkezik az ülésre.)*

SIMON ISTVÁNNÉ: Nem.

ELNÖK: Én egy dolgot szeretnék megjegyezni a szlovák támogatással kapcsolatban. Természetesen nagyon örülünk ennek, mert ismerjük az iskola állapotát, és tudjuk, hogy ez nagyon fontos kérdés, amely a vegyes bizottságok ajánlásaiban szerepel.

Most kicsit képviselve az én német nemzetiségi intézményeim érdekét is, a vegyes bizottságok ajánlásaiban nem szerepel ez a dolog, és a mi anyaországunk egyértelművé tette, hogy nem támogat beruházásokat. Viszont egy eléggé leromlott infrastruktúránk van. Lehet, hogy furcsa, hogy ezt itt most előhozom, de csak a saját intézményemet nézve, van egy csodálatos kollégium, és van egy negyvenéves épület, amellyel semmi sem történt. El lehet képzelni, hogy az hogyan működik. Illetve azt nem is mondom, hogy semmi sem történt, mert pénzekből próbáltuk toldozgatni-foldozgatni, de azért az ilyen épületeknél negyven év után a teljes felújítás lenne a program. Mondom, nehogy félreértsétek, én ennek nagyon örülök, hogy ez így van, de azért arra is kell gondolni, és gondolom, nemcsak a németek tudják ezt mondani, hanem akár a szerbek, akár a többiek is, hogy ez nagyon fontos lenne, és ott sem biztos, hogy ez a segítség, ez a beruházás a vegyes bizottság ajánlásaiban szerepelni fog. S azt is tudjuk, hogy kiszorultunk a pályázati lehetőségekből is, a DDOP-s, vagyis a mi régiókra vonatkozó pályázatokból, teljesen jogtalanul egyébként, és mondvacsinált formai hibára hivatkozva, de ugyanez vonatkozik a szlovák területre is. Nem tudom, most az új pályázatoknál bele fogunk-e férni egy ilyen programba.

Szeretném, ha a jegyzőkönyvben is szerepelne, mi nagyon örülünk ennek, tudjuk, hogy nagyon sok aktuálpolitikai dolog is közrejátszik, a háttérrel nagyjából ismerjük, hogy ez is van, de azért gondoljunk arra, hogy ha ez ilyen célszerű program, akkor ez tervszerűen folyjon, és a jövőben erre is gondolni kell, és gondolni kell nyilvánvalóan más kisebbségekre is. Tehát mondom, alapvetően nagyon örülök neki, az egyik szemem nevet, de a másik sír, éppen emiatt, hogy én ismerem az infrastruktúrát más intézmények esetében is.

Köszönöm szépen. Tessék parancsolni!

SIMON ISTVÁNNÉ: Teljes mértékben igazat adok elnök úrnak, mert az önök intézményére is ráfér a rekonstrukció. Ez felmerült igényként; a MeH-ben is van egy pénzügyi bizottság, egy finanszírozási bizottság, amelyben az országos elnökök is részt vesznek, és ott is éppen német oldalról felmerült ez az igény és probléma.

Én azt gondolom, ez az összeg alapvetően nem alkalmas beruházások támogatására. Ez egy kényszerű megoldás volt. Itt voltak a kormányhatározattal megerősített vegyes bizottsági ajánlások, itt volt a szlovén intézmények mérhetetlenül lerobbant állapota, valamit tényleg kezdeni kellett, és akkor ez a megoldás kínálkozott. De ez hosszú távon erre nem alkalmas. Látni kell, hogy mondjuk, 60 millióból ki lehet cserélni egy elektromos hálózatot, mint ahogy a szlovén intézmény esetében is, alapvetően ott egy elektromoshálózat-cserére került sor, meg a nyílászárók cseréjére és néhány apróbb rekonstrukcióra, de ez a pénzmennyiség nem elégséges egy nagy intézményrekonstrukcióra. Többet pedig ebből a keretből az intézmények fenntartásának a sérelme nélkül nem lehet elkülöníteni.

Tehát hosszú távon mégiscsak az EU-s források azok, amelyek segíthetnek. Bajnai Gordon miniszter úrtól éppen most kaptunk válaszlevelet, miniszter úr ezt a problémát fölvetette, hogy a három nagyon fontos nemzetiségi intézmény rekonstrukciói kimaradtak a ROP-os pályázatokból, és garanciákat kaptunk most arra, a tárca, hogy a jövőben kiírandó pályázatoknál azokat a szempontokat, prioritásokat figyelembe fogják venni. Az egyik a kapacitáskihasználtság, a másik pedig az előnyben részesítés, az, hogy ez is egy esélyegyenlőségi feladat, amelyet a nemzetiségi közoktatási intézmények biztosítanak a más ajkú, más nemzetiségű emberek részére, tehát nem a többséghez tartozók számára, amit biztosít a nemzetiségi intézmény. Ez is beletartozik az esélyegyenlőség biztosítása feladatkörébe, ezért ezt is vegyék figyelembe többletpontként vagy szempontként. Erre most így ilyen garanciát kaptunk, hogy ezt figyelembe fogják venni. Úgy gondolom, az OKB emlékszik arra, amikor az NFÜ részéről két kolléga itt volt; ahhoz képest ez óriási nagy előrelépés. Úgyhogy reméljük, hogy sikerülni fog a jövőben.

ELNÖK: Köszönöm szépen, főosztályvezető asszony. Jovánka?

DR. LÁSZTITY JOVÁNKA: Elnézést a késésért. Éppen amiatt késtem, mert az oktatási bizottságunk tagjaitól még a mai nap folyamán is szedtem össze a véleményeket. Nem tudom, mi hangzott el eddig, ezért is kértem előre elnézést, ha valami olyasmit mondanék, ami már elhangzott. Kérem elnök urat, ebben az esetben szokásához híven csak intsen, jobban mondva intsen le.

Néhány dolgot szeretnék viszont mindenképpen elmondani. Kezdem az elején. Az 1. § foglalkozik a nemzetiségi óvodákkal, ennek (5) pontjában szerepel: „... bekezdésében meghatározott végzettséggel rendelkező főállású óvodapedagógus”. Jelen esetben nemzetiségi óvodapedagógusról van szó, ami a szerbek részéről '93-ig nem volt, majd két évvel ezelőtt indult el, tehát ilyen végzettségű szakemberünk objektív, rajtunk kívül álló okokból nincs. Nem lesz ez kizáró ok a későbbiekben? A tavalyi évhez viszonyítva is egyre több az adminisztráció, a papírmunka. A saját tapasztalatomból tudom, hogy a forma néha fontosabb a tartalomnál, formai okokból nagyon sokakat ki lehet zárni egy pályázatból.

A másik dolog, amire az iskolaigazgatók felhívták a figyelmem, az 1. § (10) bekezdésében található, amely azt mondja ki, hogy a támogatás megállapítása az intézmény tizenharmadik havi bérköltséggel csökkentett 2008. évi költségvetése alapján történik, miközben a működési költségek átlagban 10-20 százalékkal emelkednek.

ELNÖK: Erről főosztályvezető asszony már beszélt. Azért van ez, mert megszűnik a tizenharmadik havi illetmény és helyette van a 15 ezer forint havonta.

SIMON ISTVÁNNÉ: Más forrásból visszamegy, de nem terheli az intézmény költségvetését. Ettől korrekt a dolog.

DR. LÁSZTITY JOVÁNKA: A félévi tantestületi értekezleten is szó volt a budapesti iskolánkban arról, hogy szétesnek az úgynevezett tartós tankönyvek, és nemhogy három évet, de egyet se nagyon bírnak ki. Tudom, hogy ez nem a minisztériumtól, hanem a kiadótól függ, de azt hiszem, hogy ezt a problémát nem nekem kell a kiadó felé jeleznem, mert nekem nincs eszköz a kezemben arra, hogy a kiadót bármire is kötelezzem.

KRASZLÁN ISTVÁN: Nem ti rendelitek meg a tankönyveket?

DR. LÁSZTITY JOVÁNKA: Mi a fenntartónak adjuk le az igénylést. A baj az, hogy a tartós tankönyv lapjaira esik szét. Amikor először tárgyaltunk a tartós tankönyvekről, arról volt szó, hogy öt évig legyenek használatban, majd ezt három évre csökkentettük, de kikötöttük, hogy tényleg bírjanak ki három évet. Ma már látszik, hogy ennyit se bírnak ki. Nekünk kicsit könnyebb a helyzetünk, mert csak tankönyvkiadós könyveink vannak, szóltam is nekik ez ügyben, de a jelenlegi hierarchikus rendben nem én vagyok a szolgálati út. Jó lenne tenni valamit annak érdekében, hogy ezek a tankönyvek valóban bírjanak ki három évet.

Azt is észrevételezték, hogy a kisebbségi tankönyvek nem kísérik a tantervi programok változásait. Ezen a téren fáziskésés van, amiről azonban nem mi tehetünk.

Évek óta nem ült össze a magyar-szerb kisebbségi vegyes bizottság, ennek oka, hogy a szerb fél nem nevezett ki társelnököt a bizottság élére. Nos, ez nemrég megtörtént és releváns forrásból tudom, hogy a legközelebbi ülés márciusban lesz. Nálunk is nagy probléma, hogy mire fektessük a hangsúlyt. A magyar állam támogat bennünket abban, hogy Battonyán vegyünk egy ingatlant az iskola mellett, de ennek csak akkor van értelme, ha arra megfelelő objektumot tudunk építeni. A jelenlegi időszak erre nem a legmegfelelőbb, mert a Szerb Országos Önkormányzatnak most nincs lehetősége arra, hogy ezt meg tudja finanszírozni. Egyetértek főosztályvezető asszonnyal abban, hogy ezt a pénzt nem feltétlenül beruházásokra kell költeni, de nem tudunk mást tenni. Minden lehetséges fórumot meg fogunk keresni és bízom benne, hogy olyan projekteket sikerül kidolgozni, amiből előnyünk származik.

Az anyaországi kapcsolattartás feladataira szánt támogatás összegének a maximálásával egyetértek, de már tavaly is felvettem, hogy ezt nem tanulónként kellene maximálni. A kisebbségi intézmények költségvetésekben nincs külön nevesített tétel az anyaországgal történő kapcsolattartásra. Véleményem szerint ezt nem kellene tanulónként 10 ezer forintban maximálni, hanem hagyni kéne, hogy a maximált összegből az intézmény döntse el, hány gyereket tud az anyaországba elvinni. Javaslatom alapján az összeg nagysága nem változna, csak nem lenne az a bontás, hogy tanulónként maximum 10 ezer forint.

A 6. §-ban olyanokat olvasok, hogy „80. számú önkormányzati költségvetési jelentés űrlap”, „2008. évi beszámoló és 2009. évi költségvetési (terv)információ”, „hitelesített másolatok”, „30 napnál nem régebbi tulajdoni lap fenntartó által hitelesített másolata”. Eleve nem szerencsés az egész (6) és (7) bekezdés, a (4) bekezdés bizonyos részei, aztán az (5) bekezdésben is a „fenntartó által hitelesített másolat” azzal, hogy az elején oda van írva, a március 20-ai határidő elmulasztása jogvesztő hatályú. Mi továbbra is perben állunk a közigazgatási hivatallal és úgy néz ki, hogy a pert meg fogjuk nyerni. Aztán van itt olyan, hogy a nemzetiségi nyelven írott dokumentumok magyar nyelvű fordítása, amibe beletartozik az összes jegyzőkönyv is. Egyre nagyobb feladat hárul az önkormányzatokra. Úgy érzem, hogy a sok fa között elvész az erdő. Mérhetetlenül nő a bürokrácia, egyre több lesz a papírmunka. Az emberek úgy érzik, ennek az a célja, hogy eleve elvegyék tőlük a kedvet.

SIMON ISTVÁNNÉ: Ezeket az előírásokat az iskolafenntartó önkormányzatok mind ismerik és határidőre teljesítik is. Ezek olyan általános előírások, amiket egy támogatás igénylése során végre kell hajtani. Egyébként nem mi találtuk ki ezeket, ezek már a rendelet

kezdeti kimunkálása során kialakultak azokkal a hatóságokkal egyetértésben, amelyek nálunk kompetensebbek. A fenntartó önkormányzatok betartják az előírásokat, s bárhol járok az országban, mindenütt azt mondják, nagyon jó, hogy ez van, és megvan a saját szakembergárdájuk, akik pontosan tudják, hogy mit kell csinálni.

Az óvodapedagógusokkal kapcsolatos szabályozásnak az az oka, hogy nincs konkrét előírás arra, a nemzetiségi kétnyelvű óvodában hány foglalkozást kell a kisebbség nyelvén tartani, mert az óvodai irányelv szerint ott nem oktatás, hanem nevelés folyik. Nem szeretnénk abba a hibába esni, hogy egy nemzetiségi óvodában ne legyen szakképzett óvodapedagógus, ne folyjon nemzetiségi nyelvű nevelés, vagy csak helyyel-közzel, úgy, hogy az iskolából átjáró egy-két nevelő tart valamilyen kis foglalkozást azért, hogy mégiscsak legyen neve a gyerekeknek.

Gondolom, abban egyetértünk, hogy kiegészítő támogatás, méghozzá olyan mértékű támogatás, mint a nemzetiségi nyelvoktató iskoláknak, azoknak az óvodáknak járna, ahol garancia van, legalább minimális garancia arra, hogy ott valóban nemzetiségi nyelvű nevelés is folyik. Az iskolákban, a nyelvoktató iskolák részéről is hallja az ember, a kétnyelvű iskolákról nem is beszélve, hogy olyan nyelvtudással kerülnek a gyerekek az iskolába, hogy bizony nagyon nehéz elindulni egy színvonalas nemzetiségi oktató-nevelő munka irányába. Ennek az a célja, hogy nemzetiségi feladatokat támogassunk. Van, hogy ezt meg kell ragadni, meg kell fogni. Lehet ezen puhítani...

DR. LÁSZTITY JOVÁNKA: Nem, én ezzel egyetértek, mindennel, amit elmondtál, egyetértek. Én csak azt mondom, hogy jelenleg Magyarországon nincs ilyen szerb óvodapedagógus, mert '93-tól két évvel ezelőttig nem volt képzés. Most második évfolyamon vannak azok a lányok – főleg lányok...

SIMON ISTVÁNNÉ: És milyen végzettséggel rendelkeznek a szerb nemzetiségi óvodákban?

DR. LÁSZTITY JOVÁNKA: Óvodapedagógusi végzettséggel, de nem nemzetiségi óvodapedagógusi végzettséggel, mert az most indult, két éve.

KRASZLÁN ISTVÁN: Egyetlen dolgot szeretnék még hozzátenni. Valóban, akkor be kell tennünk, kiegészítjük a rendeletet azzal, hogy a nemzetiségi óvodapedagógus alkalmazásának feltételeit valóban alapvetően ez a 17. § határozza meg, de a kiegészítő szabályok a 126. §-ban vannak. Az ott lehetővé teszi azt, hogy nemzetiségi óvodapedagógusként alkalmazható az is, aki óvodapedagógus végzettséggel és nyelvvizsgával rendelkezik, legalább C típusú középfokú nyelvvizsgával. A törvényben tehát le van írva, hogy óvodapedagógusként alkalmazható az is.

SIMON ISTVÁNNÉ: És az is szerepel, hogy C típusú középfokú vagy felsőfokú nyelvvizsgának minősül a nemzetiségi érettségi vizsga is. De gyakorlatilag odaírhatjuk ezt is még kiegészítésként.

DR. LÁSZTITY JOVÁNKA: Jó, mert valószínűleg két év múlva nem lesz gond, mert addigra végez az első ilyen évfolyam.

SIMON ISTVÁNNÉ: Úgyhogy áthidalható ez a probléma.

DR. LÁSZTITY JOVÁNKA: Ezt szerettem volna kérni, semmi mást.

SIMON ISTVÁNNÉ: A következő, Jovánka, a tankönyv volt, ugye?

DR. LÁSZTITY JOVÁNKA: Igen, mert az tényleg szétesik, a saját szememmel láttam.

SIMON ISTVÁNNÉ: Meg fogjuk fogalmazni igényként a kiadók felé, mert ebből a keretből, amelyet az önkormányzatok kapnak és megigénylik a tankönyveket, ebből finanszírozza a kiadó az utánnnyomásokat. Az utánnnyomásoknál pedig mi meg fogjuk ezt igényként fogalmazni, hogy abban az esetben fogadják el a fenntartók ezeket a műveket, ha ezért a pénzért olyan tankönyveket adnak, amelyek nem esik szét, és ráadásul ez most négy évre szól, nem három évre.

DR. LÁSZTITY JOVÁNKA: És ezt mikor módosítottuk?

SIMON ISTVÁNNÉ: Most.

ELNÖK: Most kerül bele.

DR. LÁSZTITY JOVÁNKA: Most kerül bele? Be is karikáztam magamnak, hogy miért négy évig kell.

SIMON ISTVÁNNÉ: Azért, mert a tartós tankönyv minimum négy évig szól. Egyébként biztosan elmondtam már, amikor nem akart ez az ügy keresztül menni, sokan kételkedtünk, hogy nem fog működni – kiderült, hogy működik. Lehet, hogy egy-két tankönyv szétesik, de egyébként a szülők is hálásak, nem kell külön fizetni a tankönyvért, a fenntartóknál is működik ez, úgyhogy rendben van a dolog, nagy általánosságban.

DR. LÁSZTITY JOVÁNKA: Kicsit ellent kell mondjak neked.

SIMON ISTVÁNNÉ: Azt láttam egy német iskolában, itt, Budapesten, a budapesti német iskolában, nem keményfedelű volt a könyv, hanem puhafedelű; lehet, hogy jobb minőségben állították elő, és nem esik szét. Be volt vonalazva, és körülbelül a tizenkettedik gyerek használta, írta bele, hogy én használtam ezt a könyvet, és még a tizenkettedik gyerek is ezt használta. Beleírnak, és vigyáznak rá, és továbbadják egymásnak.

Tehát működik ez, de meg fogjuk fogalmazni ezt az igényt a kiadók felé, hogy ezért a pénzért akkor már olyan tankönyvet állítsanak elő – hiszen itt utánnnyomásról van szó –, amelyek nem esik szét. Amelyik szétesik, ott pedig meg fogjuk tenni az észrevételeinket, konkrétan. Megnézzük, szétesett, kérem, tessenek korrigálni. Jó? Ezt meg tudjuk oldani.

DR. LÁSZTITY JOVÁNKA: Nagyon szépen köszönöm.

SIMON ISTVÁNNÉ: Mi volt még, Jovánka?

DR. LÁSZTITY JOVÁNKA: Ez a 10 ezer forint, amit tavaly is mondtam.

KRASZLÁN ISTVÁN: Ezzel kapcsolatban hadd próbáljak meg én válaszolni. Nem ilyen egyértelmű a helyzet, mert hasonló konstrukcióban lehetne gondolkodni, nem volna arányos. Hogyan határoznánk meg azt, hogy mondjuk, egy 15 fős csoport meg egy 45-50 fős csoport megy külföldre, és ugyanazt az összeget kapná, és az iskola eldöntené, hogy mennyi jutna?

DR. LÁSZTITY JOVÁNKA: Megmondom, miért, és akkor világosabb lesz. Egy percig se higgye senki, hogy csak ebből az összegből akárki meg tud ilyesmit szervezni. De ha en bloc lenne az összeg, akkor lehetőség lenne arra, hogy az ember még szponzorokat keres, települési, országos kisebbségi intézmények, alapítványok, civil szervezetek körében, és így tovább; én legalábbis így teszek, ha tábort szervezek. De az iskolának akkor lehetősége lenne arra, hogy esetleg négy-öt gyerek esetében, aki tényleg szociálisan rászorul, ezt az összeget arra fordítsa. Tehát valahogy nagyobb működési tere lenne a dolognak.

KRASZLÁN ISTVÁN: Jovánka, még mindig te nem próbálsz megérteni, amit én mondok. Adott esetben, amit te mondasz, erre most is lehetőség van, mert ki mondja meg azt, hogy a 10 ezer forintot oda kell adni a gyerekeknek? Az lehet, hogy az egyik kap 5 ezret, amelyik szociálisan nincs rászorulva, vagy semmit nem kap, a másik meg megkapja az összeset, vagyis nem kell semmit fizetnie, mert egyszerűen nem tudná megfizetni. Tehát lehet differenciálni.

Az nem volna igazságos, hogy mondjuk, egy nagyobb létszámú gyerekcsoport esetén egy főre lényegesen kevesebbet kapna, és ő ugyanúgy nem tudná ezeket a szociális és egyéb szempontokat érvényesíteni, mert gyerekenként sokkal kevesebb pénzt kapna. Tehát hogy attól eltekintsünk, hogy gyerekenként milyen mértékű támogatást adjunk, véleményem szerint ez teszi igazságossá a rendszert. Az nem volna igazságos, ha nem így történe.

A határok miatt pedig, tehát hogy maximáljuk az összeget, hozzáteszem, a korábbi pályázataink során ennél lényegesen kevesebb pénzeket adtunk. Igaz, hogy azóta sok víz lefolyt a Dunán, és voltak évek, amikor egyáltalán nem tudtunk támogatást adni, de körülbelül ennek a kétharmada volt a maximum, ha jól emlékszem, 200 ezer forint, és jellemzően inkább 100 ezer forintos összegű támogatásokat adtunk.

SIMON ISTVÁNNÉ: Ezenkívül meghatároztuk – és ez szerintem lényeges –, hogy a táborozó gyerekcsoport minimális létszáma mennyi, és a minimális időtartama, amire kapták. Mert azért gondoljunk bele, benne van a pakliban az is, hogy elmegy három gyerek valahová városnézésre. Itt nem az a cél. Az a cél, hogy az adott közösség, lehetőleg minél nagyobb létszámban, együtt, közösségként vegyen részt az anyaország valamilyen programjában. Ez a dolog lényege. És amit te mondasz, Jovánka, azt sajnos nem lehet nyomon követni, hogy adott esetben elmehet három gyerek ilyen rövid időre. Nem akarok senkit véletlenül sem bántani...

DR. LÁSZTITY JOVÁNKA: Tavaly is lejátszottuk ezt. Megvárom, amíg befejezed, aztán válaszolok rá.

SIMON ISTVÁNNÉ: Tudom, de ez van. És azt is tudni kell, hogy a rendelkezésre álló keret véges. Nem véletlenül fogalmaz úgy a rendelettervezet, nemcsak most, tavaly, tavalyelőtt is, hogy a maximális összeg ennyi lehet. Egyébként pedig ha nem futja ki, akkor annál kevesebb lesz, mert aki megfelel a feltételeknek, meg fogja azt kapni. De továbbmegyek: ha bent marad a büdzsében egy fillér is, kiosztjuk újból. Itt a kollégámat megint csak meg kell dicsérnem; ritkán adódik ilyen alkalom, de tavaly úgy nézett ki, azért, mert nem kellett annyi tankönyvet rendelni, bent maradt kétszáz-valahány millió forint a büdzsében. Rekord gyorsasággal eldöntöttük, senki nem állt bottal a hátunk mögött, hogy csináljunk magunknak munkát, módosítsunk, járassuk végig a különféle fórumokon, de azt mondtuk, hogy nem marad bent, ha tudjuk, megvalósítjuk, mert a nemzetiségi iskolák forráshiányosak, és tegyük oda ezeket a pénzeket.

Az 1100 fő alatti településeken működő nyelvoktató iskolák és óvodák gyerekenként további 50 ezer forintot kaptak, azaz magasabb összeget, mint az év elején. Kraszlán István ezt négy nap alatt lezavarta úgy, hogy decemberben tovább kellett adni. Tehát ha egy fillér is benmarad, az visszafordítódik a nemzetiségi iskolákra és óvodákra.

DR. LÁSZTITY JOVÁNKA: Úgy látszik, tényleg nem értjük egymást. Énszerintem nem az kellene legyen a cél, hogy nagyobb csoportok menjenek, de ez koncepció kérdése. Én más koncepcióban gondolkodom, mint amit főosztályvezető asszony mondott. Mi az anyaországi kapcsolattartás feladatainak a támogatására még soha nem pályáztunk, ezt mindig másképp oldottuk meg, tehát nem azért fessegetem ezt a témát, mert személyesen érintettek vagyunk ebben a dologban, hanem azért, mert úgy gondolom, ennél nagyobb szabadságot lehetne biztosítani az intézményeknek. Véleményem szerint a kisebbségi oktatási intézmények költségvetésében lennie kellene valamennyi pénznek az anyaországgal való kapcsolattartásra, mert ezek most csak lehetséges pályázati pénzek. Mivel nagyon jó kapcsolataink vannak a Vajdasági Magyar Közösséggel, tudom, hogy itt egy kicsit másképp működik a dolog, de nem tudok mást tenni, mint hogy elfogadom főosztályvezető asszony álláspontját.

KRASZLÁN ISTVÁN: Milyen konstrukcióra gondolsz?

DR. LÁSZTITY JOVÁNKA: Arra, hogy az összeget maximáljátok 300 ezer forintban, de ne mondjátok meg azt, hogy ebből harminc gyereket kell táborba vinni. De én ezt nem is táborra értem, mert ez a pénz az anyaországi kapcsolattartásra van. Például egy újvidéki testvériskolába nem harminc gyereket küldök el, mert azt ennyi pénzből nem tudom megfinanszírozni. Ez is olyan, mint a kisebbségi évkönyv: minél többet adok ki belőle, annál nagyobb a veszteségem.

KRASZLÁN ISTVÁN: Nemzetiségi intézményvezetők nekem ennek éppen az ellenkezőjét mondták, azt, hogy más pályázatokkal összehasonlítva lényegesen egyszerűbb ennek az igénylése, mi ugyanis olyan dokumentumokat kérünk, amelyek a pályázattól függetlenül is rendelkezésre állnak. Mi nem kérünk olyan új dolgokat, amiket külön le kellene gyártani, még a nyilatkozatmintákat is megadjuk. Mindössze felelősséggel ki kell tölteni és alá kell írni a dokumentumokat. Nagyon fontos, hogy hitelesek legyenek a bekerülő dokumentumok, mert mi azok alapján tudjuk ellenőrizni a benyújtott adatok valóságtartalmát. Ezek tehát egyrészt kötelezettségek, másrészt pedig nincs szó új dokumentumokról. Csupán a működési támogatás igénylése esetén kell több mindent benyújtani.

ELNÖK: Én a rendeletet tudomásul veszem, noha tudom, hogy nagyon sok lesz a munka, de ennek legalább van értelme. Vannak olyan pályázatok, amelyekbe ennél több munkát kell fektetni, és egyáltalán nem biztos, hogy a pályázat eredményes lesz. Ez a helyzet az európai uniós pályázatok vagy akár csak egy egyszerű Comenius pályázat esetében is, ahol mellékszereplő vagyok egy projektben, mégis annyit kellett aláírnom, hogy már azt hittem, főszereplő vagyok. Ezt ilyen módon kell tudomásul venni.

DR. RÓNAYNÉ SLABA EWA: Azért kérdeztem az elején, hogy ez ránk is vonatkozik-e, mert úgy éreztem, hogy nem. Nagyon sajnálnám, ha nem vonatkozna ránk, mert nem tudom, hogy mi milyen pénzből tudunk gyerekeket küldeni Lengyelországba.

KRASZLÁN ISTVÁN: Itt valószínűleg valami félreértés van, ugyanis csak a működési támogatás nem vonatkozik rátok, a többen igényelhetek támogatást, így tankönyvre, anyaországi programra és szakmai szolgáltatásra is.

ELNÖK: István korábban jelezte, hogy a szakmai szolgáltatást nem nagyon veszik igénybe az intézmények, ezért azt kérem, biztassuk az iskoláinkat, a közösségeinket, hogy ezt is vegyék igénybe, mert ez a minőség fenntartásának, sőt akár az emelésének is egy fontos feltétele lehet. Nagyon jól körülírhatók azok, akik a szakmai szolgáltatásban részt kell, hogy vegyenek.

Ki ért egyet a rendelelettervezettel? (7) Ki nem ért vele egyet? (1) Ki tartózkodott? (0) Megállapítom, hogy a bizottság egyetért a rendelelettervezettel. (8/2009.(01.30.) számú határozat.)

Utolsó napirendi pontunk az „egyebek”.

Az általunk véleményezett ROP-os akciótervekkel kapcsolatban kiegészítést javasoltunk. Az interneten nemrégiben megjelentek a végleges szövegek. A dél-dunántúli régióra vonatkozó mikrotérségi iskolahálózatok létrehozásával kapcsolatos eredeti szövegben az volt, hogy vagy öt település összefogása szükséges, vagy pedig 500 fős tanulólétszám. A végleges szövegben a „vagy” helyett „és” van. Az 500 fős tanulólétszám és öt település olyan komoly megszorítás, aminek a kisiskolák esetében nemigen lesz olyan, aki meg tudna felelni. Kérdezem, hogy ebben az ügyben mit lehetne tenni? Heinek Ottó elnök úr is fog küldeni egy faxot ebben a kérdésben, mert az általunk véglegesnek véleményezett szövegben nem ez szerepelt. A jelenlegi megfogalmazás sokakat eleve kizár, de ha az „és” helyett „vagy” kerül a szövegbe, akkor az sokkal tágabb kört érint. Szeretnék erről tájékoztatást kérni.

SIMON ISTVÁNNÉ: Továbbítani fogjuk a kérést.

KRASZLÁN ISTVÁN: Ez nem az akcióterv volt.

ELNÖK: Most jelent meg az NFÜ honlapján, és Heinek Ottó elnök úr hívta fel rá a figyelmem.

PAULIK ANTAL: Az országos kisebbségi önkormányzatok elnökei találkoztak a héten a Miniszterelnöki Hivatal kisebbségi ügyeket felügyelő szakállamtitkárával, ahol megígérték, hogy ezt megváltoztatják, bár én ezt nagyon nehezen tudom elképzelni.

Mindenesetre elhangzott egy ilyen ígéret. Heinek Ottó megküldte az anyagokat, dolgozunk rajta. Van egyfajta mozgás, ettől függetlenül utólag beleszólni nagyon nehezen tudom elképzelni, de igyekszünk rajta segíteni.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Az a szomorú az egészben, hogy a szöveget mi megnéztük, amikor még tervezett szöveg volt, és egyértelmű, hogy „vagy” kötőszó volt benne, és ez nem így van.

Köszönöm szépen a választ. S ha nálad van a szó, kértél szót az „egyebekben”, parancsolj!

PAULIK ANTAL: Köszönöm a szót. Tisztelt OKB-tagok! Néhány szót szeretnék szólni az ülés előtt kiosztott kiadvány kapcsán.

Ezt a DVD-t a Szegedi Kisebbségek Házában készítették, amely a Sulinet honlapján jelenik meg. Kisebbségeket bemutató könyvek, illetve kiadványok kerültek fel egy honlapra, amelyek elérhetők, letölthetők és online módon használhatók. Ez a projekt, maga a feltöltés miniszterelnöki hivatali támogatással készült, és ez ingyenesen hozzáférhető. Ez azért fontos,

mert az elektronikus tananyagok szerepe felértékelődött. Nem tudom, az iskolákban mennyire jelentek meg a digitális táblák; amerre én járok, mindenütt rákérdezek, hogy van-e, megkapták-e, használják-e. Elég felemás a kép. Az esetek többségében a válasz az, hogy van, nem új, két-három éve, több is van. Aztán amikor rákérdezzük, hogy használják-e, akkor jön az, hogy nincs digitális tananyag, nem tudják mire használni, s a többi, s a többi. A népismeret, honismeret tantárgynál például ezek, amelyek ezen a DVD-n bemutatásra kerülnek, jól hasznosíthatók, ahogy mondtam, letölthetők, és onnantól szabadon használhatók, lapozhatók a könyvek, tehát minden elég jól hozzáférhető.

Még egy kérése van a készítőknél: ha tud valamely kisebbség olyan, már digitális tananyagról, amely kiegészítheti a most feltöltött anyagokat, és jogtiszta, tehát nincs vele olyan probléma, hogy szerzői jogok miatt nem kerülhet föl egy ilyen nyitott és mindenki által letölthető formájú honlapra, akkor jó lenne, ha valamilyen módon azt eljuttatnák a számukra.

Másrészt szintén a készítő kértek egy olyan lehetőséget, hogy valamilyen formában szeretnének minél több kisebbségi pedagógushoz eljutni, hogy tájékoztathassanak arról, mire használható, milyen módon, hogyan képzelik a folytatást, és így tovább. Nyilván ilyen nagyszabású, kisebbségi pedagógusoknak szervezett rendezvények nem nagyon lesznek – hacsak a minisztérium nem gondolkodik Zánkában; ez a provokáció helye (*Derűtség.*) –, hanem az OKB-hoz esetleg valamelyik ülésen elhozhatnánk-e ennek a programnak a koordinátorát, hogy legalább itt, ebben a körben el tudja mondani, és aztán ahhoz képest, hogy van-e érdeklődés nagyobb körben, más körökben, a közvetlen kapcsolatot föl lehetne venni. Mondjuk, ha a német pedagógusoknak rendeztek valamilyen rendezvényt, akkor oda esetleg meg lehetne hívni, el lehetne vinni ezt a tájékoztatást.

ELNÖK: Föl is írtam magamnak.

PAULIK ANTAL: Köszönöm, ennyit kívántam elmondani ezzel kapcsolatban.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Megerősítem, hogy ez valóban nagyon hasznos lenne. Én láttam, valamilyen e-mail mellékleteként rákattintottam, nagyon jó anyagok, nagyon sokoldalúak és nagyon jól használhatók az oktatásban. Javaslom, hogy ti is nézzétek meg; úgy tudom, szinte minden nemzetiségről van anyag.

PAULIK ANTAL: Minden nemzetiségről van, van, amelyikről több, van, amelyikről kevesebb. Ki kellene egészíteni. Az első száz kötet, amely fönt van, ennek nagy részét a mi könyvtárunkból szedtük össze, illetve amit a szegediek saját hatáskörükben össze tudtak szedni. Próbáltuk őket összekötni a dokumentációs központokkal, információs és tájékoztató központokkal – igazából senki nem reagált rá. A németektől a budaörsi német önkormányzat reagált, akik bejelentették, hogy a fővárosi német önkormányzat ülésein is fel fogják ezt vetni, és próbálnak ennek érdekében valamit tenni. Szinte minden településnek vannak saját történeti, néprajzi kiadványai, amelyek szintén megjelenhetnének itt alkönyvtárakban, és ezt próbálják ők most összeszedni, hogy melyek azok, amelyek érdemesek erre. Nyilván egyfajta minőségbiztosítás kell a dologhoz, mert azért bármi nem kerülhet föl. Ezért lett volna fontos, hogy szakmai szemmel vizsgálva kerüljenek föl ezek az anyagok. Az első eresztés nagyon szubjektív válogatás volt, bevallom, nagy részét én válogattam össze a saját szekrényeinkből...

ELNÖK: Gratulálunk.

PAULIK ANTAL: ...mert ez volt a legközelebb, ami leginkább kéznél volt. A többi pedig, amit Szegeden még hozzá tudtak tenni. Száz kiadványra kaptak tőlünk támogatást, hogy azok felkerüljenek.

ELNÖK: Köszönjük szépen, ez nagyon nagy segítség lesz.

Az „egyebekben” még egy dolgot szeretnék említeni. Ceglédbercel község önkormányzatától érkezett a megkeresés. Szerencsére nem kell kilenctagú egyeztető bizottságba három tagot delegálni.

Ezzel az eljárással kapcsolatban, amit én itt olvastam, ez azért nagyon furcsa dolog. Egyetértést kértek a ceglédberceli német kisebbségi önkormányzattól, 30 napon belül kell ezt az egyetértést megadni vagy nem megadni. 30 napon belül nem adta meg, de sem el nem utasította, sem jóvá nem hagyta. Úgyhogy először is furcsa a kisebbségi önkormányzatnak ez a hozzáállása. Gyakorlatilag nem foglalkozott a kérdéssel. Gyorsan kellett döntenie az intézmény létrehozása ügyében a közgyűlésnek, és akkor a közgyűlés előzetesen kér egy kilenctagú egyeztető bizottságot. Egyszerűen nem is értem a dolgot.

Akkor van olyan, hogy egy már meghozott határozathoz, illetve a határozat előtt – *(Dr. Lásztity Jovánkához:)* épp a ti iskolátok volt –, vagy nem is történt ilyen határozat, kilenctagú egyeztető bizottság ült össze. Egyszerűen furcsa egyeseknek a jogértelmezése, pedig ott képzett jogászok vannak.

DR. LÁSZTITY JOVÁNKA: Az a baj, hogy következménye nincs, semmi jogkövetkezménye nincs.

SIMON ISTVÁNNÉ: Mármint minek nincs?

DR. LÁSZTITY JOVÁNKA: Hát egyáltalán annak, ami volt, mert Gábort én delegáltam, és úgy hívták össze, hogy a közgyűlés még határozatot nem is hozott.

ELNÖK: Nem hoz határozatot. Nem lehet úgy, hogy egy nem létező határozathoz kilenctagú egyeztető bizottságnak a határozatát kikérni!

SIMON ISTVÁNNÉ: De ne mondd, hogy nincs következménye – van. A kisebbségi törvény világosan fogalmaz. Azt mondja, hogy 30 nap és 15 nap, további 15 nap. Ha ezzel a jogával nem él, akkor nem él ezzel a jogával a kisebbségi önkormányzat. Ha azonban az történik, hogy vagy kikényszeríti, vagy határozatot hoz a kisebbségi önkormányzat egyetértése nélkül, megint a kisebbségi önkormányzatnak van lépési lehetősége: megtámadja.

DR. LÁSZTITY JOVÁNKA: Mi meg is támadtuk! Ott van a bíróságon – a mai napig nem történt semmi! *(Choli Daróczi József távozik az ülésről.)*

SIMON ISTVÁNNÉ: Megtámadja a Közigazgatási Hivatalnál *(Dr. Lásztity Jovánka: Pontosan!)*, és a kisebbségi önkormányzatnak ez a felvetése halasztó hatályú. *(Dr. Lásztity Jovánka: Nem!)* De! Idehozom a törvényt. Halasztó hatályú. Addig a döntést nem hozhatja meg a fenntartó...

DR. LÁSZTITY JOVÁNKA: Akkor mondok neked egy konkrét példát. A Fővárosi Önkormányzat szeptember 1-jén hozta meg a döntését, október 18-án a Szerb Országos Önkormányzat ülése Szegeden összeült, 16:1 arányban megszavazta, elő lett készítve a perirat, be lett adva – ott van az érkeztetési dátum, a nyilvántartási száma –, amiben pereljük

Demszky Gábor főpolgármester urat. A mai napig nem született jogerős határozat. Ami azért pikáns, mert pénteken lett kiírva – öt év múltán – a következő pályázat. És ezt már ezért is szerencsés lett volna befejezni előtte, akár így, akár úgy, akár amúgy.

ELNÖK: Szóval furcsa egyeseknek a jogértelmezése, ezt akartam mondani. Sok esetben például volt olyan, hogy a kisebbségi önkormányzatot kellett elmarasztalni; itt van a rakamazi jegyzőkönyv például. *(Kjoszeva Szvetla távozik az ülésről.)* De a mai napon ezzel a továbbiakban nem tudunk többet foglalkozni.

Nagyon szépen köszönöm főosztályvezető asszony, a szakértők és a bizottsági tagok részvételét és hozzászólásait.

Előreláthatólag legközelebb február 19-én, csütörtökön találkozunk, 11 órakor.

KRASZLÁN ISTVÁN: Azt szeretnénk, hogy az OMFT-s nemzetiségi tananyag-fejlesztési projekthez benyújtott pályázatok bírálóinak legyen valami közülük a magyarországi kisebbségekhez, ezért az Oktatási és Kulturális Minisztérium Támogatáskezelő Igazgatóságának a honlapján megjelent, hogy február 12-ig van lehetőség szakértőnek jelentkezni. A szakértők természetesen nem lehetnek érintettek a potenciális pályázók tekintetében. Ez nem lesz egyszerű, mégis arra kérek mindenkit, gondolják végig, ki lehet erre alkalmas, és akit alkalmasnak tartanak erre a feladatra, azt javasolják szakértőnek, mert különben olyan emberek fogják a pályázatainkat elbírálni, akiknek semmi közülük sincs a kisebbségekhez, ez pedig nem lenne szerencsés. A pályázati kiírást mindenkinek odaadtam, jelentkezni pedig a Támogatáskezelő Igazgatóság honlapján lehet. A megbízás természetesen nem egy alkalomra szól, hanem a következő időszak pályázataira is. Ha pedig valaki valamely pályázatnál érintett lesz, akkor nem vesz részt annak a bírálatában.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm a megjelenést, mindenkinek további jó munkát kívánok.

Az ülést bezárom.

(Az ülés végének időpontja: 12 óra 38 perc)

Dr. Frank Gábor
a bizottság elnöke

Tartalomjegyzék

<u>Elnöki bevezető</u>	4
<i><u>A napirend elfogadása</u></i>	4
<u>Tankönyvjóváhagyás</u>	4
<i><u>1/2009.(01.30.) számú határozat</u></i>	4
<i><u>2/2009.(01.30.) számú határozat</u></i>	5
<i><u>3/2009.(01.30.) számú határozat</u></i>	5
<i><u>4/2009.(01.30.) számú határozat</u></i>	5
<i><u>5/2009.(01.30.) számú határozat</u></i>	5
<i><u>6/2009.(01.30.) számú határozat</u></i>	6
<i><u>7/2009.(01.30.) számú határozat</u></i>	6
<u>Egyebek</u>	6
<i><u>Tankönyvpályázattal kapcsolatos tájékoztatás</u></i>	6
<u>A nemzetiségi nevelési, oktatási feladatokhoz nyújtott kiegészítő támogatás igénylésének, döntési rendszerének, folyósításának, elszámolásának és ellenőrzésének részletes szabályairól szóló OKM-rendelet tervezete</u>	9
<i><u>Simon Istvánné tájékoztatója</u></i>	9
<i><u>Hozzászólások, észrevételek, válaszok</u></i>	10
<i><u>8/2009.(01.30.) számú határozat</u></i>	17
<u>Egyebek</u>	17
<i><u>Tájékoztatás kérése a ROP-os pályázatokkal kapcsolatban</u></i>	17
<i><u>Paulik Antal tájékoztatója kisebbségeket bemutató kiadványról</u></i>	17
<i><u>Az elnök tájékoztatója egyeztetési eljárással kapcsolatban</u></i>	19